

Trong Mùa Thăm ng Khó và Phức Sinh, khi niệm cái chết của Chúa Giê-xu và sống sống lại của Ngài, chúng tôi xin đưa vào những chỉ tiết các sách Phúc Âm trong Thánh Kinh Tân Ước ghi lại, trình bày một vài điều về mối quan hệ giữa Chúa Giê-xu và bà Ma-ri, những điều mà chúng ta xác định của Chúa, để có thể nhìn vào những niềm đau mà bà Ma-ri phải trải qua trong vai trò Đức Chúa Trời đã chọn để trao cho bà.

Theo Phúc âm Lu-ca chương 2, khi ông Giô-sép và bà Ma-ri đem Chúa Giê-xu lên đền thờ dâng cho Đức Chúa Trời, theo lệ nghi Do thái giáo, cả Si-mê-ôn có mặt trong đền thờ lúc đó đã bắt Chúa Hài Nhi lên và tôn vinh Đức Chúa Trời. Với bà Ma-ri, cả Si-mê-ôn nói: "Còn phải những gì, có mặt thanh gươm đâm thấu qua lòng ngươi" (Lu-ca 2:35). Đây là điều nói trước về những nỗi đau bà Ma-ri phải chịu trong vai trò những điều mà chúng ta xác định của Chúa Cứu Thế, và điều tiên tri đó đã thành sự thật như được nói trong cuộc đời bà. Ngoài những nỗi đau buồn, tại sao bà phải chịu vì bản thân mang thai Chúa Giê-xu khi chưa thành hôn với ông Giô-sép, khi Chúa lên, và nhất là khi Ngài bắt đầu cuộc sống, bà Ma-ri đã chịu đựng những nỗi đau đớn về tình thân, những khác biệt giữa những đứa con vào trái tim bà.

Theo phúc âm Lu-ca 2:41-50, năm Chúa Giê-xu mười hai tuổi, Ngài đi với cha mẹ lên đền thờ Giê-ru-sa-lem. Lúc cha mẹ ra về, Chúa Giê-xu ở lại đền thờ mà ông bà không biết. Sau mấy ngày vắng mặt, ông bà mới hay là đã lạc mất con nên quay trở lại đền thờ tìm. Khi thấy Chúa Giê-xu ngồi nói chuyện với các nhà lãnh đạo tôn giáo, bà Ma-ri có ý trách Ngài, nói: "Con ơi, sao con lại xa với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải tìm con!" Những Chúa Giê-xu trả lời: "Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bản phận ở nhà của Cha con sao?" Thánh Kinh cho biết, ông Giô-sép và bà Ma-ri không hiểu vì Chúa nói và có lẽ bà Ma-ri cũng rất đau lòng về câu trả lời đó.

Một lần khác, bà Ma-ri được nhắc rằng bà không có phần trong chức vụ của Chúa Giê-xu. Đó là tại tiệc cưới ở làng Ca-na, khi những người ta bắt đầu uống, bà nói cho Chúa Giê-xu biết và hàm ý muốn Ngài ra tay giúp, nhưng Chúa Giê-xu trả lời: "Thưa bà, chuyện đó can gì đến bà và tôi? Tôi chỉ có thể làm được những gì Cha tôi muốn." Một lần nữa, điều nói của Chúa Giê-xu khiến bà Ma-ri sống sót và đau lòng, nó nhắc bà nhớ rằng Chúa Giê-xu không phải là con của bà như những đứa con khác. Chỉ tiết này được ghi trong Phúc Âm theo thánh Giăng 2:1-4.

Một lần khác nữa, Chúa Giê-xu lại nhắc cho bà Ma-ri nhớ rằng, mối quan hệ giữa Ngài với bà không quan trọng bằng mối quan hệ giữa Ngài với những người đang làm theo ý muốn Đức Chúa Trời. Phúc âm Mác chương 3:20-21, 31-35 ghi rằng, một ngày nào Chúa Giê-xu đang giảng dạy và chữa bệnh thì bà Ma-ri và các em Chúa đi tìm Ngài. Bà Ma-ri đi tìm Chúa vì nghe rằng có

quá nhiều người đi theo Chúa để nghe Ngài giảng dạy và chữa bệnh. Chúa lo cho họ suốt ngày đêm nên không có thì giờ nghỉ ngơi, ăn uống. Nhưng đến đó khi bà Ma-ri lo lắng nên bà và các em Chúa đi tìm Ngài, có lẽ để đem Chúa về nhà chăm sóc và buột Chúa phải nghỉ ngơi. Vì bà Ma-ri lo lắng chăm sóc cho Chúa Giê-xu là điều tự nhiên, vì bà là mẹ của Chúa. Bà sợ Chúa làm việc quá nhiều sẽ hại đến sức khỏe. Có lẽ bà thấy cần đem Chúa ra khỏi nơi đông người mà quá đông người đám đông ngày hôm đó.

Khi đến chỗ Chúa Giê-xu đang giảng dạy, vì quá đông người, bà Ma-ri và các em Chúa không vào được nên họ đứng ở ngoài và Chúa cũng có mẹ và các em đi tìm Ngài. Họ nghĩ rằng khi nghe có mẹ và các em đi tìm chắc Chúa sẽ nghỉ ngơi một chút vì cần để gặp gia đình. Nhưng trái lại, Chúa đã quở trách người thân của Ngài một cách gián tiếp và nhẹ nhàng. Chúa hỏi đám đông: "Ai là mẹ tôi, ai là anh em tôi?" Rồi Ngài nhìn những kẻ đứng chung quanh và nói: "Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi! Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em, chị em tôi, là mẹ tôi." Khi nói như thế Chúa Giê-xu hàm ý rằng, người có quan hệ gần gũi với Chúa không phải là người có quan hệ ruột thịt với Ngài nhưng là người đặt đức tin nơi Chúa, tin vào Chúa và Đấng Chúa Cha đã giao thác cho Ngài và vâng theo lời Ngài phán dạy. Làm theo ý muốn của Đấng Chúa Trông là điều kiện để có mối quan hệ thân mật, gần gũi với Chúa Giê-xu. Thế đó, khám phá cách giảng của Chúa Giê-xu và bà Ma-ri càng rằng lòng họ n, mang lại đau đớn cho bà chứng khác nào một thanh gươm đâm thấu vào lòng bà, như lời của Si-mê-ôn đã nói trước. Trước qua bao nhiêu thời giờ, bà Ma-ri đã có người có phúc, nhưng cùng với người phúc đó, bà phải uống trọn chén đau đớn mà Đấng Chúa Trông dành cho bà.

Sau với tất cả những đau đớn mà bà Ma-ri phải chịu trong cuộc đời, niềm đau sâu đậm nhất, lòng lao nhút là khi bà đứng bên chân cây thập tự, lúc Chúa Giê-xu chịu đóng đinh. Trong khi các môn đệ thân tín nhất của Chúa đã bỏ Ngài chạy trốn, bà Ma-ri đứng đó chứng kiến Người Con yêu dấu bị xúc phạm, hành hạ và cuối cùng, chết một cách vô cùng đau đớn. Bà đứng bên chân cây thập tự, đau lòng khi nghe những lời phạm thượng của các thợ tay thợ; lời chửi nhạo, mắng nhiếc của dân chúng và bọn lính. Thật là những thanh gươm đâm thấu vào trái tim của Ma-ri. Có người đã nói, nếu đi Gô-gô-tha là vắng vẻ miên man khi nhìn của Chúa Giê-xu thì đó cũng là vắng vẻ miên man đau đớn của bà Ma-ri. Sách Phúc Âm Giăng chương 19 ghi như sau: "Tôi một bên thập tự giá của Đấng Chúa Giê-xu có mẹ Ngài đứng đó, với chị mẹ Ngài là Ma-ri, với Cê-lê-ô-ba và Ma-ri Ma-đ-len nữa. Đấng Chúa Giê-xu thấy mẹ mình và một môn đệ Ngài yêu đứng gần người, thì nói cùng mẹ rằng: "Thưa bà, đây là con của bà!" Do đó Ngài lại phán cùng người môn đệ rằng: "Đó là mẹ người!" Bấy giờ người ấy nhận bà về nhà mình" (c. 25-27).

Nhưng người đàn bà khác đứng bên chân cây thập tự, theo dõi mọi việc xảy ra, có người đó là mẹ người khóc than. Nhưng bà Ma-ri đứng đó, với trái tim tan nát, yên lặng nhìn lên Chúa Giê-xu, cùng đau niềm đau mà Ngài đang gánh chịu. Trong ý định toàn hảo của Đấng Chúa Trông, bà Ma-ri phải đứng bên chân Chúa Giê-xu, chứng kiến giây phút cuối cùng của Ngài trên trần gian

đồng c Ngài chúc phúc, và đồng tiếp nhận tình thương yêu Ngài bày tỏ với bà một lần cuối. Nhưng lần khác, khi đồng Chúa Giê-xu, Ma-ri nói lên cảm nghĩ của bà, nhưng lần này trước cái chết đau của Chúa, bà chấp yên lòng. Nhưng người chung quanh, dù thương bà Ma-ri bao nhiêu, cũng không thể nào hiểu được niềm đau trong tâm hồn bà lúc đó. Trước khi quá đau đớn và lòng lao của Người Con yêu dấu, bà Ma-ri đã không thể nên lời. Thể là một hình ảnh đau thương.

Cũng trong lúc đó, Chúa Giê-xu từ cây thập tự nhìn xuống, nhìn ra người đã đồng chết đem Ngài vào trần gian, Chúa nghĩ đến mối quan hệ của Ngài với người mẹ phận xác, là quan hệ mà trong thời gian thi hành chức vụ Ngài đã đặt vào hàng thụ yếu. Trong giây phút đau đớn cuối cùng trên trần gian, Chúa Giê-xu đã nghĩ đến bà Ma-ri, nghĩ đến nhưng năm tháng cô đơn của bà trong tuổi già và Ngài đã gửi gắm bà cho ông Giăng, môn đồ thân tín nhất của Ngài. Lời nhìn nhận cuối cùng của Chúa Giê-xu với bà Ma-ri nói lên tình thương yêu và lòng quan tâm Ngài dành cho bà.

Khi thiên sứ hiện ra với trinh nữ Ma-ri tại làng Na-xa-rét, báo tin nàng là người đồng chết Thiên Chúa, đồng Ngài chết đem Con của Chúa vào trần gian, cuối cùng bà Ma-ri đã thay đổi, với niềm vui buồn hồn là vui sướng. Bao nhiêu lần bà phải chấp nhận đau đớn xấp xỉ cho Chúa Giê-xu và cho chính bà. Trong tất cả những đau đớn đó, bà Ma-ri đã âm thầm chấp nhận, không một lời than. Và chính nhờ tình thương nhận nhận chấp nhận đó, bà đã hoàn thành sứ mạng cao quý mà Đức Chúa Trời giao thác cho bà. Trong mùa Thờ ơng Khó và Phức Sinh năm nay, chúng ta hãy noi gương bà Ma-ri, yên lòng và nhận nhận chấp nhận gian khổ trong con đường theo Chúa, để làm trọn công việc Chúa giao. Nhưng quan trọng hơn, kính mời quý vị đồng với Chúa Cứu Thế Giê-xu, để đồng đồng, để mang tội lỗi của chúng ta, gánh chịu hình phạt thay cho chúng ta trên thập tự giá, để chúng ta được tha tội và được sống đời đời. Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời, đã đến trần gian trong thân xác con người, Ngài đã hy sinh, chịu chết trên thập tự giá để làm cái góch nối, làm chiếc cầu để chúng ta qua đó có thể đến với Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu là Con Đấng duy nhất, là Đấng duy nhất nối liền và giải hòa con người với Đức Chúa Cha. Sứ đồ Phao-lô viết với chân lý này như sau: "Thật vậy, chỉ có một Thiên Chúa, chỉ có một Đấng Trung gian giữa Thiên Chúa và loài người: đó là một con người, Đức Ki-tô Giê-xu, Đấng đã từ hiện làm giá chuộc mọi người" (I Ti-mô-thê 2:5). Chúng tôi cũng mong Phức Sinh năm nay quý vị tiếp nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu để có một mùa Phức Sinh ý nghĩa, vì có Chúa Phức Sinh ngự trị trong cuộc đời.

Minh Nguyên

Chủ trì Trình Phát Thanh Tin Lành